

deklansör

KASFOT E-DERGİ Sayı 4 Ocak-Aralık 2021

M. İdris Besmi

Fotoğrafların tüm hakları yazarın elindedir. Fotografların kullanılması için yazara izin alınmalıdır.
Fotografların tütün, alkol ve diğer zararlı maddelerin kullanımıyla ilgili olarak 1546 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'na göre korunmaktadır.

Ocak-Aralık 2021

Sayı 4

İmtiyaz Sahibi

KASFOT adına
Yönetim Kurulu Başkanı
Suat Cumali GÜNGÖR

Yayın Kurulu

Suat Cumali GÜNGÖR-Nevzat NERGİZ
Sertaç ÜNAL-Ebru MÜHÜR DAROĞLU
Özgür HÜSEYİNBAŞ

Editör

Sertaç ÜNAL

Görsel Yönetim-Grafik Tasarım

Sertaç ÜNAL

Fotoğraflar

Ön Kapak

İnsan-Mikdat BESNİ

Arka Kapak

Yaralıgöz-Fahri ÖZBEK

Yayın Türü

KASTAMONU Fotoğraf Sanatı Derneğinin
yılda bir yayınlanan e-dergisidir.

Yeni sayıdan merhaba;

Çok zor geçen 2020 yılı sonrası yeni sayımızda yeniden bir araya geldik. Pandemi ile geçen 2020 yılında bir araya gelerek etkinliklerimizi gerçekleştiremedik. Bu dönemde 2019 yılında planladığımız Macro sergimiz 10 Ocak 2020 tarihinde geniş katılımlı bir açılış ile gerçekleştirildi. Sergiye fotoğraf vererek katkı veren tüm üyelerimize, sergi hazırlığında emek veren üyelerimize ve fotoğrafların baskı hazırlığı sürecinde emek veren Nevzat NERGİZ hocamıza teşekkür ederiz.

Yıl içinde Kastamonu Valiliği görevine atanan Sayın Avni ÇAKIR beye Yönetim Kurulu olarak tebrik ziyareti gerçekleştirildi. Ziyarete Valimizin öncülüğünde gündeme gelen proje hazırlığı kapsamında ilimizdeki dezavantajlı gençlere yönelik fotoğraf eğitimi yapılması kararlaştırılarak gerekli proje hazırlığı yapılmıştır. Hazırlanan projemiz valimizin takibi ile onaylanmış ve 2021 yılında çalışmalarına başlanılmıştır. Bunun haricinde 2 adet Avrupa Birliği projesi hazırlanarak gerekli başvurular yapılmıştır. Ancak başvurularımız yeterli puanı alamamıştır. Elimizde hazır olan projelerimizin eksikliklerinin giderilmesi sonrası tekrar başvuru yapmamız mümkündür.

Önümüzdeki süreçte pandemiden dolayı gerçekleştirmek istediğimiz geleneksel dernek kuruluş yıl dönümündeki sergimiz için gerekli hazırlıklar yapılmıştır. Pandeminin sona ermesine müteakip uygun olan bir tarihte sergimizi gerçekleştirmek arzumuzdur. Yeniden tekrar birlikte olmak ve güzellikleri paylaşmak dileğiyle....

İçindekiler

Yeni Sayıdan

Yazan: Sertaç ÜNAL

Rüya Alemi : FAS

Yazan: Suat Cumali GÜNGÖR

Kristale Mektuplar

Fotoğraf Yorumu: Mikdat BESNİ

Fotoğraf :Suat Cumali GÜNGÖR

Sergilerimizden Macro

Portfolyo

Miktađ BESNİ

İçimizden Biri

Fahri ÖZBEK

Eski Ustalar

Sami GÜNER

Rüya Aleml:FAS

Yazan: Suat Cumali GÜNGÖR

EGZOTİK ÜLKE FAS

Fas uzun süredir görmeyi arzu ettiğim bir ülkeydi. Gündönümü tur sahibi Halil bey 16-23 Şubat 2020 tarihleri arasında yapacakları gezide 2 kişilik yerleri olduğunu söyleyince hemen kıdemli yol arkadaşım Yüksel beyi aradım.. Onun da kabul etmesiyle gezi planları başladı. 15 Şubat günü Kastamonu'dan yola çıktık, 16 Şubat'da

İstanbul'dan yaklaşık 5 saatlik bir uçuşla Marakeş havaalanına indik ve hemen ilk durağımız Casablanka'ya hareket ettik. Rehberimiz bize Casablanka isminin İspanyolca "Beyaz Ev" anlamına geldiğini anlatıyor. Fas'ta her şehrin bir rengi olduğunu ve evlerin ağırlıklı olarak o renge boyandığını söylüyor. Doğal olarak Casablanka'nın rengi "beyaz"..

Casablanka turumuz başlıyor ve ilk durak aynı anda 100 bin kişinin birlikte namaz kılabilirdiği 2. Hassan camii. Atlas okyanusunun hemen kıyısına deniz doldurularak yapılan bu cami dünyanın 2. Büyük camisi olarak kabul ediliyor. Ardından şehir turu ve ünlü “Casabalanka” filminin çekildiği Ricks Cafede akşam yemeği ile günü tamamlıyoruz.

2. gün sabah kahvaltısının ardından başkent Rabat'a hareket ediyoruz. Burası Fas'ın en modern kenti. Yarım kalan camii inşaatının yanındaki Hassan Kulesini ve 5. Muhammed'in anıt mezarını geziyoruz. Anıt mezarın girişinde at üzerinde nöbet tutan askerler

bizim için çok ilginç. Fas krallıkla yönetilen bir ülke ve kralların isimleri genellikle Hassan ve Muhammed. Şu anda 6. Muhammed görevde. Kralın hemen hemen her ilde sarayı olduğunu öğreniyoruz. Sadece buradaki sarayının bahçesini gezmeye izin veriliyor ve grup olarak orayı ziyaret ediyoruz. Bundan sonraki kentimiz Meknes.

Ünlü savaşçı Molla İsmail tarafından kurulan bu kent yaklaşık 40 km. lik surlarla çevrilmiş. Burada kale içerisinde atların sulanması için yapılan büyük havuzu ve tahıl ambarlarını görüyoruz. Molla İsmail'in türbesini ve Musevi mahallesini gezdikten sonra Feş'e hareket ediyoruz. Fes Osmanlı döneminde başkentlik yapan bir kent ve bizim bu ülkeye verdiğimiz ismin kaynağı (bu arada sadece biz Fas diyoruz, genelde Morocco deniyor.) Önce Fes kentini ve Medinasını (Eski çarşı) tepeden kuş bakışı izliyor sonra da Medina içerisinde kaybolmak üzere yola koyuluyoruz. Fes Medinası 500 bin kişinin çalıştığı bir yer. Daracık sokaklar, küçük dükkanlar ve seyyar satıcılarla tam bir keş-

mekeş. Tarihte bir yolculuğa çıkmış gibi dolaşırken rehberimiz sık sık ayrılmamamız için bizi uyarıyor, kaybolursanız sizi bulamayız diyor..

Deri tabaklayanlardan, kumaş boyayanlara aklınıza gelebilecek her türlü üretim ve satış noktalarının arasında geziyoruz. Dar alanlar ve kaybolma endişesi fotoğraf çekerken bizi sınırlıyor ama yine de keyifli.. Bu günkü durağımız mavi şehir ‘Şafşavan’.

Uzun bir yolculuğun ardından karşımıza çıkan dağın eteklerinde kurulan şehri gördüğümüzde hemen bizi çarpıyor. Genelde tüm evlerin mavi ve beyaza boyandığı kentin dar sokaklarında harika fotoğraflar çekiyoruz..

Atlas dağları Fas'ı ortasından ikiye bölüyor. Deniz kıyısında kalan bölüm oldukça yeşilken, diğer bölge genelde kurak ve yola devam ederseniz Sahra çölüne ulaşıyorsunuz. İşte bugün o çölü görmek üzere Atlas dağlarını aşır Erfoud iline ulaşıyoruz. Oraya varır varmaz 4x4 jeeplerle gün batımını fotoğraflamak üzere çöle hareket ediyoruz.

Sanki bir rüya alemindeyim. Jeeplerden inip develere binerek kum tepelerine hareket ediyoruz. Bir taraftan devenin üzerinde kalmaya çalışırken büyüleyici manzaraları çekmekte oldukça zorlanıyorum ama şikayetim yok.. Güneş batana kadar tepelerde fotoğraf çekmeye devam ediyoruz. Belki de hayatımın en zevkli fotoğraf çekimlerini yapıyorum..

Bugün hedefimiz Ait Benhaddou kasabası. Burada bulunan ve Gladyatör filminin de çekildiği kaleyi fotoğraflamak keyifli. .Sonra da Ourzazate'deki film stüdyoları var.. Fas'ta ışık çok güzel olduğu için bir çok yönetmen burayı tercih etmiş ve çekecekleri filmler için stüdyolar inşa etmişler. Zevkle izlediğimiz bir çok filmin çekildiği alanları fotoğraflamak oldukça heyecan verici..

Nihayet Atlas dağlarının kurak tarafını bitirip yeşil kısmına dönme vakti. Bugünkü hedefimiz Marakeş..Yol uzun ve ancak akşam vakti Marakeş'e ulaşıyoruz ve vakit kaybetmeden 'Jma el Fna' 'Faniler Meydanı' na hareket ediyoruz. Burası gerçekten büyüleyici... Cobra ve maymun oynatanlar, çeşitli gösteriler yapanlar, bir çok yiyecek tezgahlarının arasında büyülenmiş gibi dolaşıyoruz. Zaman makinasıyla tarihte yolculuğa çıkmış gibiyim..

Bu günkü sürprizler henüz bitmedi. Masalsı bir akşam yemeği ve atlı süvarilerin gösterileri bizi bekliyor..

Sabah kahvaltısından sonra Atlas okyanusu kıyısında yer alan Unesco Dünya Mirası ilan edilmiş balıkçı limanı, sanat ve kültürün iç içe geçtiği Portekiz şehri Essaouira'ya hareket ediyoruz. Sokaklarında büyülenmiş dibi gezerken doyumsuz fotoğraflar çekiyoruz.

Artık gezimizin son günündeyiz. Buradan ayrılmadan önce Bhia sarayı ve Majorella bahçelerini de gezip havaalanına doğru yola çıkıyoruz..

Kristale Mektuplar: Yıldırımlar yaratan...

Yorum: Mikdat BESNİ

Fotoğraf; Suat Cumali GÜNGÖR

Merhaba Kristal.

Bir kaleyi sarıp sarmalayan bu fotoğraf bana önce “Yıldırımlar yaratan bir ırkın ahfadıyız” diye başlayan harbiye marşını, ardından da bu marşın yazılıp bestelenmesini sağlayan istiklal mücadelesini anımsatır. Çünkü sıradan bir yıldırım fotoğrafı değildir bu fotoğraf... Gökten inerek Kastamonu Kalesi’ni avuçlamıştır. Kastamonu Kalesini kucaklayan yıldırım; hafızamı tarihe odaklar, duygusallaşırım ve nutkum tutulur, çünkü...

Kastamonu denilince;

Bu toprakları işgal eden sömürgecilere karşı verilen mücadelenin önemli ayaklarından birisini, başlangıç noktasını hatırlarım...

İnebolu’dan başlayıp, Kastamonu ve Çankırı üzerinden Ankara’ya uzanan zorlu ‘İstiklal Yolunu’ anımsarım...

Kurtuluş savaşı döneminde gençler cephededir. O bölgenin kadını-kızı, yaşlısı-çocuğu, İstanbul’dan kaçırılan ve Rusya’dan İnebolu Limanına getirilen cephane ve mühimmatı zor şartlarda Ankara’ya ulaştırmak için canlarını hiçe sayarlar. Her cuma namazından sonra yaptığı Kuvâ-yı Milliye’yi öven vaazlarıyla, halkı bilinçlendiren İnebolu Müftüsü Ahmet Hamdi Efendi’yi saygıyla hatırlarım.

Kışın kağı ile taşıdığı cephaneyi ‘millet malı’ diyerek, zarar görmemesi için yorganıyla örten ve bebeğini de otlara sararak mermilerin arasına yerleştirerek kurtaran ama kendisi donarak ölen Şerife Bacı’nın yazdığı hazin destanı minnetle yâd ederim...

Saçlarını kazıtıp bir erkek gibi cepheye gidip düşmanla çatışmaya giren ve yaralanan Halime Çavuş aklıma gelir...

Mehmet Akif’ in Nasrullah Camii’nde okuduğu hutbeyle, halkı milli mücadele için ateşlediği yerdir Kastamonu...

O hutbe sadece Kastamonu’yla sınırlı kalmamış, dalga dalga Anadolu’ya yayılarak, gönüllerde istiklal ateşini yakmıştır. Diyarbakır’da tekrar basılarak çevreye dağıtılmış, “Ya istiklâl ya ölüm!” diyen Kuvâ-yı Milliye hareketinin Anadolu’nun düşmandan temizlenmesi için verdiği mücadelenin coşkuyla sürmesini ve destek bulmasına büyük katkıları olmuştur.

Şu Çılgın Türkler kitabı aklıma geliverir ve rahmetli Turgut Özakman’ı yâd ederim...

O kitaptan öğrendim ki; Kurtuluş savaşı başlarken Kastamonu’da bayanlara mevlit okutulur. Camide dolaştırılan tepsiye dağıtılmak için şeker konmaz, boş çıkarılır. Kastamonu’nun kadını-kızı, gelini-ninesi üzerinde takı olarak ne varsa, tepsiye bırakırlar. Tepsiyi altınla doldururlar ve özgürlük savaşımız için destek olurlar. Okurken gözlerim yaşla dolmuştu, her hatırladığımda takdir ve minnet hisleriyle dolar yüreğim... Bu ne saygın bir halktır ki, Milli Mücadele için en yoksul ve çaresiz oldukları günlerde, varıyla-yoğuyla hürriyetimize, bağımsızlığımıza destek vermiştir. Ülkem için yapamadıklarını düşünür, eziklik hissederim. Kastamonu her türlü övgünün yetersiz kalacağı, böyle bir geçmişe sahiptir, saygı duyarım.

İşte fotoğrafta gördüğümüz yıldırım, böylesi bir halkın kalesini kucaklamıştır. Kastamonu Kalesini sarmalayan yıldırım, bana Kastamonu’nun saygın geçmişini anlatır. Kastamonu halkı bir kale olmuş; bağımsızlık, bayrak ve vatan idealini bir yıldırım gibi kucaklamıştır... Bu kucaklamaya Anadolu da eşlik etmiş ve vatan topraklarında egemenlik kayıtsız şartsız milletin olmuştur.

İşte bu fotoğraf bana bir asır önce yazdığımız destanı anlatır...

Fotoğrafın sahibi Suat Hocam “Bu fotoğraf bana Allah’ın lütfu...” diyor ama bir gerçek var ki; Allah herkese hak ettiğini verir, kesinlikle adaletsiz değildir, adam kayırmaz.

Bence hiç bir şey şans değildir, önümüze çıkan fırsattır, görüp yakalayan olur ya da olamaz. Konfüçyüs’ ün dediği gibi; “Hiç kimse başarı merdivenlerini elleri cebinde tırmanmamıştır.” Başarı; savaşanların ulaştığı yüceliktir.

Sevgili Kristal selam egemenliğimiz için canla başla çaba gösterenlere gitsin...

Mikdat Besni

Sergilerimizden

2020 Makro

Ahmet KIRKÇEŞMECI

Ahmet NEZIR

Ayşıl KURDAS

Beyhan KESKİŦ

Bülent ÇADIRCIOĞLU

Cihat ÇEVİ

Ebru MOHORDAROĞLU

Emin AKK

Emrah KÖÇÜKSENGÖR

Fatih GÜNGÖR

Fulya KOCA

Gürbüz ÖZDEMİR

Hacer Müfide İNCEGÜL

Hatice ÖZDİKMENLİ

İhsan ÇALINKILIÇ

Mustafa ÖZEFLANCI

Mehmet ÇAĞILCI

Mehmet KURDAS

Mehmet İSMAİL

Melihat YILMAZ

Metin AYĞÜN

Mualla DEĞİRMENCI

Muammer PELENDİCİOĞLU

Mustafa GÖKMUHARREMÖĞÜ

Müyesser AYVAZ

Nevzat NERGİZ

Ozan Engin SÜRELİ

Özgür HOŞEYİNBAŞ

Rafet TIRYAKI

Özlem GÜNSAL

Röknettin TEKDEMİR

Seydi TOZAN

Seher ÇAKIR

Selma DEMİRCİ

Selma KILIÇORSUN

Sertaç ÜNAL

Sibel DUYSUK

Suat Cumali GÜNGÖR

Şengül BAKIRCI

Tahir GÜLTÜRK, AYAN

Onur TAŞCI

Yunus ÖZEL

MAKRO

FOTOĞRAF SERGİSİ

Portfolyo

Mikdat BESNİ

D:Mikdat BESNİ kimdir, bize kendinizi anlatır mısınız?

MB:Mengücekoğlu Beyliğinin eşsiz kültür ve sanatının mirasçısı Divriği ilçesinde dünyaya geldim. O görkemli kültür ve sanat ortamında yetişmiş olmamız temel harcıdır. Meraklıyım, her şeyi öğrenmek isterim ve çok okurum. Bu hastalığının yararını gördüm. Gelişmemde büyük etkisi oldu. Sivas Teknisyen Okulunda tasarı geometri ve teknik resim konusunda zorlu bir eğitim aldım. Bu eğitim fotoğrafta bana büyük yarar sağladı. İnsanlar perspektifi anlamaya çalışırken, görüntü hayalimde canlanır...

Kamuda veteriner hekim olarak görev yaptım, Susurluk'a yerleştim. Sevgili Nil'in dedesiyim...

D:Mikdat Bey fotoğrafa olan ilginiz ne zaman ve nasıl başladı?

MB:Lise yıllarından başlayarak hatıraamacıyla analog fotoğrafçılık denedim. Ancak bence buna fotoğrafçılık denemez. Sosyal medya ve sayısal sistem, hepimize sanatsal anlamda bir şeyler yapabilmemizin yolunu açtı. 2007 yılında ilk kameramı aldım, beceri ve beğenilerim doğrultusunda fotoğraf yapmaya başladım.

Fotoğraf sanatıyla ilgileniyorum; ancak sanatçı olmak zordur, hayal gücü, tasarı, yaratıcılık, öncekilerden farklı bir ürün çıkarmak, hata yapmaktan korkmamak ve beceri gerektirir. Bu açıdan bakarak, fotoğraf sanatçısı olduğumu söyleyemem.

D:Bu güne kadar fotoğrafla ilgili olarak kişisel ve kurumsal olarak yaptığınız çalışmalarda yaşananlar nelerdir, neler gerçekleşip, nelerin olmasını isterdiniz, bu gün değiştirmek istedikleriniz var mı?

MB: Kişisel olarak fotoğrafa merak duymakla en büyük kazancım dostlarım oldu. Fotono21 ve ASFOD Onur Üyeliklerini en önemli ödüller olarak görüyorum. Fotoğraf gezileri sayesinde yeni dostluklar edindim, ülkemizi ve yabancı kültürleri daha iyi tanıdım. Kişisel sergi açmadım, karma sergilere katılıyorum. Bence söyleşiler ve gösteriler sergilerden çok daha değerli ve etkili. Fotoğraf derneklerinden ya da gruplarından gelen bu yöndeki isteklere önem vermek gerektiğine inanırım. Çünkü bilgiyi paylaşarak gelişmek anlamında büyük katkısı oluyor.

Derneğimiz var, SUFADEM. Yakın arkadaşlarımdan isteği, teşviki, desteği sayesinde kuruldu ve yaşıyor. Zaman zaman bölgemizdeki kamu ve STK ile işbirliğine girerek sergiler açıp etkinlikler yaptık. Ses getirecek yeni bir çalışma içerisindeyiz.

Değiştirmek istediğimiz tabii ki var. Bir kere ülke olarak ne kadar bilinçli, çalışkan ve donanımlı olursak, o kadar refah içinde yaşayacağız ve bizimle oynayamayacaklar.

Herkes ilgi gösterdiği konuda elinden geldiğince uzmanlaşmalı. Bizler fotoğrafla ilgileniyoruz. İyi fotoğraf yapmalı, ses getirmeli, ülkemizin dışında da takdir edilmeliyiz. Bunu ise ancak sanatla sağlayabiliriz. Her fotoğrafı sanat olarak kabul edemeyiz ama fotoğraf sanatsal yapıyla donatılabilir. Sanatsal özellikteki fotoğraf; izleyene bir şeyler anlatır, duygu hissettirir ve öncekilerden farklı, sahibinin yaratımlarıyla donanmış olmasını gerektirir. Türk Fotoğrafı için böylesi gelişmenin sağlanması için ne kadar katkıda bulunabilirsem, o kadar mutluluk yaşayacağım.

D:“Kristale Mektuplar” adında yaptığınız fotoğraf değerlendirme nasıl başladı, hikâyesini öğrenebilir miyiz?

MB:Başlangıçta Arif Terzioğlu, İlker Güneysu, İsmail Ödüm, Sezgin Ermiş ve Yekta Coşkunsu arkadaşlarımızın önerisiyle hep birlikte Facebook BAFT (Balıkesir Fotoğraf Topluluğu) kurduk. Sonrasında BAFT Editörleri arasına Hülya Terzioğlu, İdris Topcu, Savaş Şener, Volkan Tural ve Zarif Nuhut katıldı. İyi fotoğrafı ve fotoğrafçıyı yüceltmek, örnek göstererek Türk Fotoğrafının gelişmesine katkı yapmaya çalıştık. Bu amaçla Günün ve Haftanın Fotoğrafını seçiyorduk. Seçilen fotoğrafın öne çıkan özelliklerinin açıklanması istenmişti. Eleştirileri önemsemek, karşımızdaki ne diyor dinlemek ve anlamak gerekir. Seçilen fotoğrafları okuyup anlatmaya başladık. Ama sanatla uğraşıyorsanız, yorum da olsa sanatın ruhuna uygun olması gerekir. Başlangıçta sosyal medyada gördüğümüz fotoğraf okumaları, genellikle teknik açıdan olumsuzlukları ortaya döken yapıda idi ve değişmeliydi...

Fotoğrafın anlaşılması ve anlatılması gerekirdi. Kristal'e Mektuplar böyle başladı, tuttu ve gelişti. Artık olumsuzlukları ortaya döken eleştirilerle pek karşılaşmıyoruz.

BAFT ülkemiz fotoğrafçılığına büyük hizmetler yaptı, bir üyemizin tanımıyla “okul” idi. Her şey gibi onun da sonu vardı. Büyük özveriyle, beklentisiz hizmet veren arkadaşlarıma minnettarım.

Kristal'e Mektuplar şimdi çok daha büyük ve etkin okuyucu kitlesine kavuştu ve kitap olması isteniyor. “Fotoğraf İnsanı Nasıl Anlatır?” e-kitap olarak paylaştık. Ama e-kitap çabuk kayboluyor, ele alınan kitap gerekiyor, şimdi o çaba içerisindeyiz.

Bir gerçek var ki Kristal'e Mektup yazmak kolay değil, odaklanmayı ve mistik bir ruh halinin yaşanmasını gerekiyor. Bir başka açıdan bakarsak, bizi duygu akıntısına kaptıracak fotoğrafla karşılaşmalıyız ve onunla sessizce sohbet etmeliyiz. Çözülmesi gereken işlerle uğraştığımız, mektup yazamadığımız oluyor. Bu durumda Kristal'lerden öylesine mektuplar geliyor ki, bu mektuplar bizi duygulandırıp havaya sokuyor ve yazıyoruz. Çok mektup aldım, birini hiç unutamam... “Gelinlik bir kızın çeyizini özenle işlemesi gibi “Kristal'e Mektuplar” yazı dizisini de ilmek ilmek işliyorsun Mikdat abim. Her mektup, konusu, içeriği ve anlatımı ile ayrı bir el emeği göz nuru. Çok güzel bilgilerle donatıyorsun bizleri. Ne kadar teşekkür etsek azdır, ellerine emeğine sağlık. Selam ve saygılarımla...”

Öner Büyükyıldız'a buradan teşekkürlerimi ve selamlarımı iletmek isterim.

En çok değer verdiğiniz yorum hangisidir? Derseniz, tek yorumumu işaret edemem ama Kastamonu'ya istiklal mücadelemize verdiği destek nedeniyle saygım büyüktür, o havayı solutan Suat Cumali Güngör Hoca'nın fotoğrafına yaptığım yorumu severim.

D:Hayalinizdeki güzel fotoğraf size göre nedir, neyi anlatmalı?

MB:Aslında güzel olan bizi çok etkiler, çeker ama bu zaafır, kapılmamalıyız. Çünkü güzel olan keyif verir, rahatlatır ama pahalıdır ve gün gelir insan, güzelden de bıkar. Bence “iyi” olanın ardına düşmeliyiz. Çünkü iyi olan her zaman besler, olumsuzluk yaratmaz ve ödenenden daha fazlasını verir. Öyle fotoğraflar vardır ki, bir romandan daha fazla anlatır, hafızalara nakşolur, yıllarca unutulmaz. İşte bu fotoğraf bence iyi fotoğraftır. Fotoğraf her şeyi anlatmalıdır... İnsanı, mutluluğu, dramı, sevdayı, emeği, gelişmeyi, olayı, başarıyı, hatayı, savaşı, zaferi, yenilgiyi, hayvanı, böceği, doğayı... her şeyi...

D:Yeni başlayanlar için fotoğraf çekerken nelere dikkat etmeliler?

MB:Eğer fotoğrafı çekmeyi düşünüyorsanız, sanatsal anlamda bir başarı yakalayamazsınız. Fotoğrafi yapacaksınız! Çeken alet kameradır, ressamın fırçasından, bestecinin sazından başka bir şey değildir. Bir başkasının bestesini çalmak kişiyi piyanist, çellist, kemancı; seslendirmek de solist yapar ama sanatçı yapmaz... Yeni bir beste yapabilen ya da yorumlayan sanatçıdır. İşte bu düşünce içerisinde hareket etmeli, fotoğrafçı... Yeni başlayanlar; “bu güzel ve ilginç, fotoğrafını çekmeliyim” dememeli, “bununla bir şeyler anlatabilir miyim?” diye düşünmeli, hem de uzun uzun...

Fotoğrafçıya 5N 1K rehberlik yapmalıdır. Fotoğrafçı; Neyi, Nerde, Nasıl, Neden ve Ne zaman anlatmalıyım? sorularına yoğunlaşmalı, öyküyü benimsemeli ve o fotoğrafı yapmalıdır. İzleyici ise olay örgüsünü hissetmeli ve Kim? yani fotoğrafçıyı aramalıdır.

Ürün bir şeyler anlatabilmek için estetik ve teknik açıdan güçlü olmalıdır.

D.Fotoğrafta hangi tür fotoğrafçılığı tercih ediyorsunuz, bu güne kadar sevdiğiniz, sizi etkileyen veya sizde farklı bir değeri olan fotoğrafınız ve hikâyesini anlatabilir misiniz?

MB:Başlangıçta insan, manzara, makro fotoğraflara meraklıydım. Sonrasında pozlama ve mimariye de açıldım. Ancak sanırım en çok insanı fotoğraflamakta başarılı oldum ki, bu günlerde inanılmaz fırsatlar çıkıyor karşıma... Sanırım bundan sonra tarz olarak ağırlıklı olarak yer edinecek olan da portre çalışmalarım olacak. Belli bir tarzda yoğunlaşmak başarı ve etkinlik yönünden güç sağlar, bu nedenle isterim de. Beni en çok etkileyen fotoğraflarım da yine insan fotoğrafı oluyor. İnsanın iyi fotoğrafını çekmek ve yapmak için modelinizle güçlü, güvene dayalı bir duygusal yaklaşımınız olması gerekiyor. Modelinizi hislerine yoğunlaştırmalı, anılarını ya da hayallerini yaşattırmalısınız. O duyguları onunla birlikte siz de yaşarsanız ve hissederseniz “iyi” fotoğrafı yakalayabiliyorsunuz.

D:Fotoğraf ile ilgilenenlere söylemek istedikleriniz nedir?

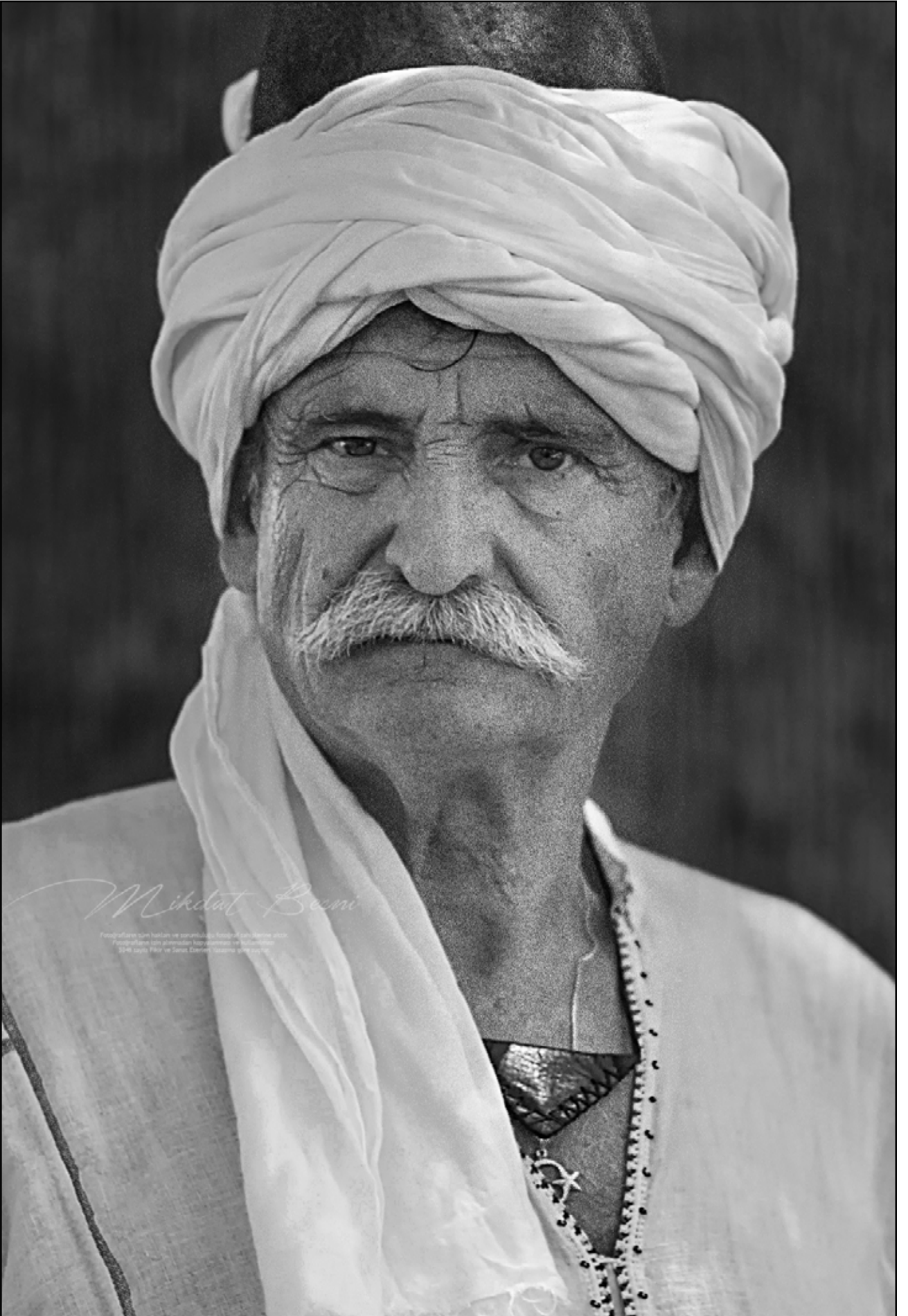
MB:İşte burası çok önemli... Önemli olmalı ki son soru olmuş. Bilgi önemlidir, günümüzde internet nedeniyle ulaşmak çok da kolay. Ancak bilmek bir şey ifade etmez, kullanılmalı ve topluma yararlı bir ürün çıkarılmalıdır.

Eğer gelişmek istiyorsak ki zorunluyuz, öncelikle çok güçlü istek duymalıyız. İyi olduğunu yeterli görüp gelişmeye devam etmeyenler, çaba gösterenlerin gerisinde kalır. Yeni bilgileri öğrenmeli ve uygulamalıyız, uygulamaya geçmemiş bilgi önemsizdir. Hata yapabiliriz ama korkmamalıyız, hata yapa yapa gelişiriz.

Türk Fotoğrafında en büyük sorun, daha önce paylaşılmış karelere sahip olma arzusunun fotoğrafçıları çok fazla etkiliyor ve yönlendiriyor olmasıdır. Şurası unutulmamalıdır ki; sanatsal bir fotoğrafın benzerini yapmak, sanat değildir. O eseri güçlü şekilde inceleyerek, esinlenip yeni bir eser üretmek gerekir.

Kastamonu ruhumu okşayan bir coğrafyadır. Kastamonulu fotoğrafçıların şahsıma hazırladıkları albüm ise onur yaşamamı sağlamıştır. Suat Cumali Güngör Başkanımın şahsında tüm KASFOT mensuplarına teşekkürlerimi ve selamlarımı iletiyorum.

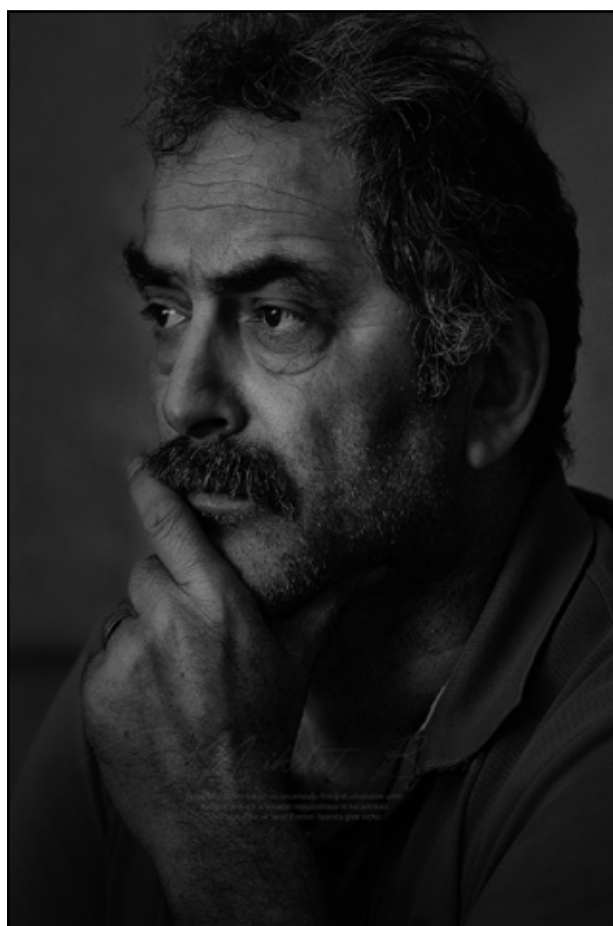
Mikdat Besni

Mikdat Bezi

Fotoğrafları tüm hakları ve sorumluluğu fotoğraf sanatçısına aittir.
Fotoğrafları aynı plâminden tekrar yayımlanması ve kullanılması
3044 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununa göre suçtur.

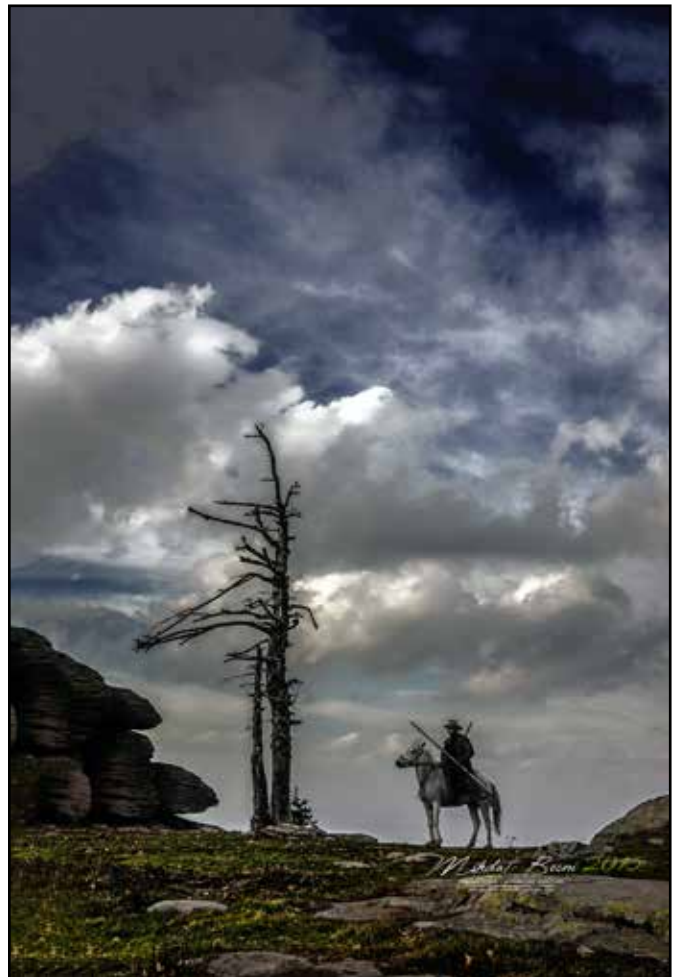

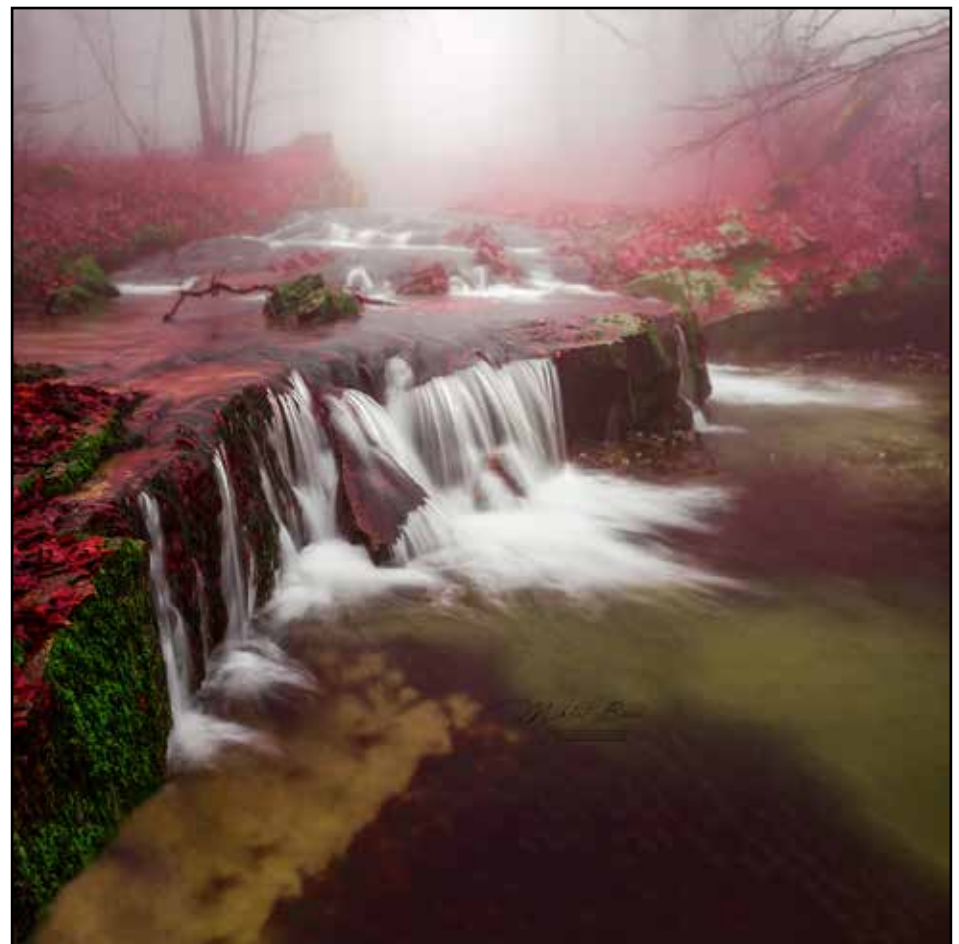
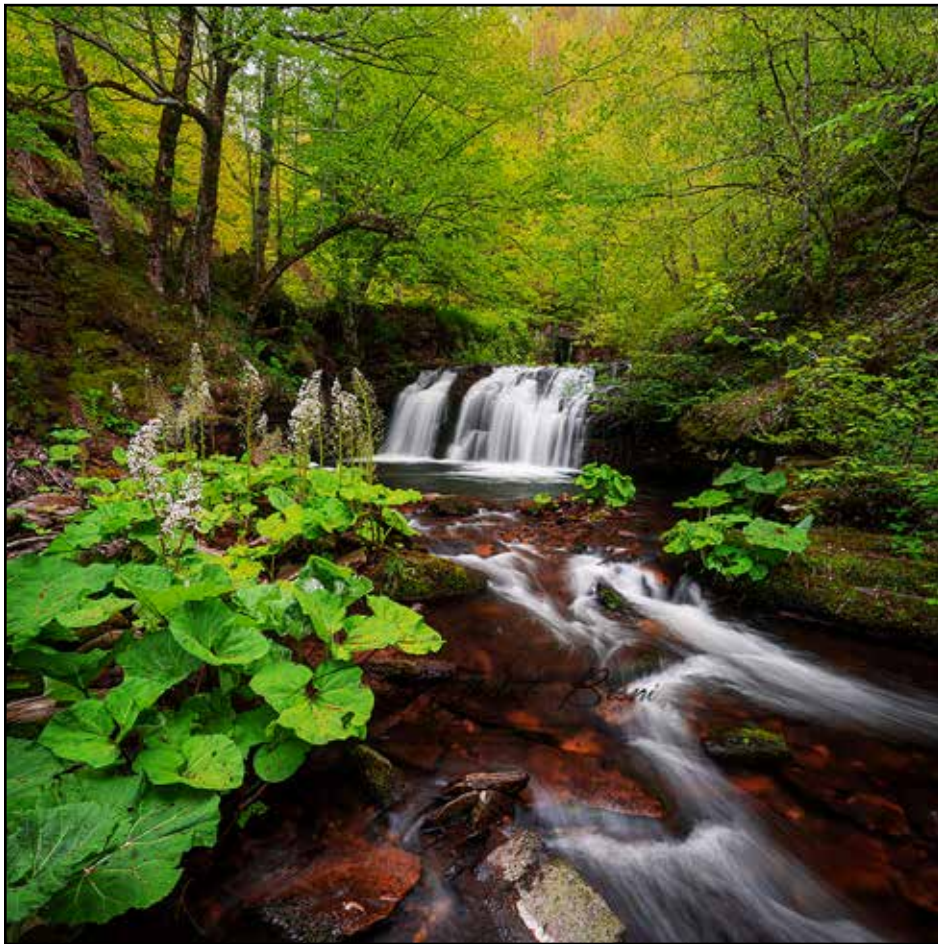

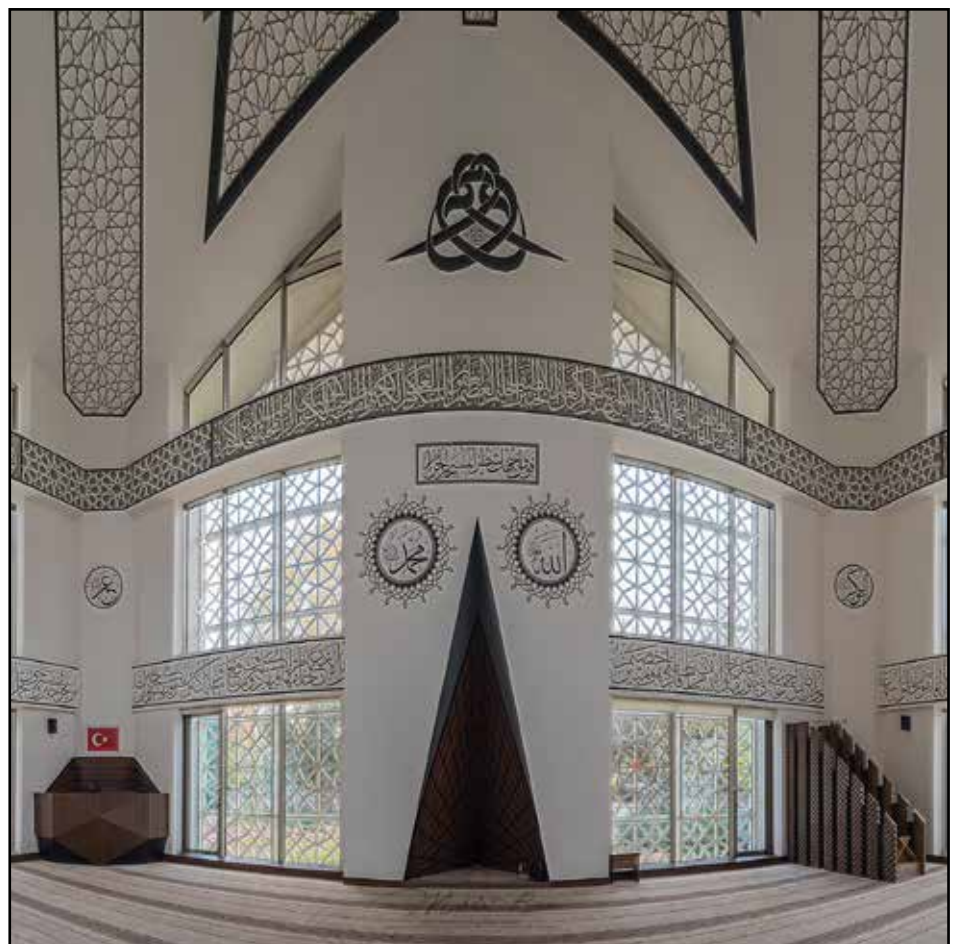

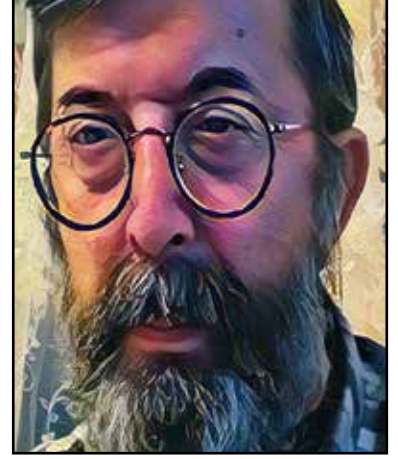

İçimizden Biri

Fahri ÖZBEK

D:Fahri Özbek kimdir bize kendinizi anlatır mısınız?

FÖ:Fahri Özbek; bu coğrafyanın göçmenidir. 1957’de doğan ve her 10 senede bir farklı ikamette yerleşmeye ve adapte olamaya çabalamış biridir. Ailevi zorunlukların, iş-aş kavgaları zaruretleri nedeni ile göç edişler 2002 yılında Kastamonu’da sonlanmış ve o tarihten bu yana yerleşik düzene geçebilmiş biridir. Bu gel-git’lerin ve yerleşememenin getirdiği avantajlar-dezavantajlarla yaşama alışmış biridir de denilebilir. Daha kitabi bir anlatım istenilirse: 1957 Araç ilçesi doğumlu, Evli 2 erkek çocuk babası, Sosyal Bilimler mezunu, 1982 yılında Kastamonu Arkeoloji ve Etnografya müzesinde başlayıp KASTAMONU Kent Tarihi Müze-Arşivi yöneticiliği görevinde iken devlet memurluğundan emekli olmuştur. Meramını anlatacak kadar Türkçe bilir başkaca bir dil bilmez.

D:Fahri bey fotoğrafa ilgi ne zaman ve nasıl başladı?

FÖ:Almanya ile sınai ilişkilerimizin başlangıcı sadece “İşgücü Alımı Anlaşması”ndan ibaret değildi. O yıllarda Karabük D.Ç. İşletmeleriz Gaz Teshin Ölçü Aletleri ustabaşı olan dayım teknik görgü ve iş birliği için 1968 yılında Almanya’ya 45 günlüğüne davet aldı. 45 gün Almanya’da kalan dayım dönüşünde o zaman ülkede olamayan elektronik eşyalarla döndü. Bunların arasında biri de “KODAK Retinette 35 mm” bir fotoğraf makinası var idi. Dönüşünde hoş geldine gittiğimizde fotoğraflarımızı çekmiş kendisinin de olduğu bir kadraj için ayarlamaları yapıp benim fotoğrafı çekmemi istemişti. Elime ilk fotoğraf makinası alışım ve kendi çektiğim ilk fotoğrafla tanışıklığım bu şekilde başladı. Sonra ki yıllarda “lomo” bir makine olan Kodak VR35 edinmiş ve merakımı çeken ne var ise onunla çekim yapmaya başlamıştım. 1982 yılında Arkeoloji ve Etnografya müzesinde memuriyete başladım. Hazırlanan raporlar için muhakkak fotoğraf çekimleri yapılıyor idi. Bunu Müze Asistanları(Araştırmacıları) yaparlardı. Bir gün tüm Asistanların farklı görevde olduğu bir zamanda Taşköprü’de bir çekim yapılması zarureti ortaya çıktı. Sen gidip çekim yapabilir misin? Dediklerinde tereddütsüz Canon AE-1 aldığım gibi Taşköprü’de fotoğraf çekimine gittim. Müze girişi için Bilet satışı yapılır ve Personel sıra ile Cumartesi-Pazar günleri Bilet Memurluğu yapardı. Böylesi bir nöbet esnasında 12 yaşlarında bir çocuk elinde birkaç parça cam ile geldi ve “-amca, bunlar işinize yarar mı?” diye sordu. Cam parçalarını elime alıp baktığımda 1941 yılının Cumhuriyet Meydanı ve Çay boyunu gösteren negatiflerle tanışmış oldum. “-bunlardan daha var mı?” dediğimde çocuk bir evin tavan arasının temizlendiğini ve bunun gibi 60-70 camın atıldığını söyledi. Orada bulunan kağıt ve kartonları verip hepsini toplayıp getirmesini tembih edip çocuğu yolladım. O gün çay’a atılan camlar Kastamonu’da pek çok yayın için fotoğraf çekmiş Foto Zihni(Özalp)ye ait “cam negatif”ler di. Foto Zihni Cam negatifleri bende; fotoğrafın geçmişi geleceğe taşınması konusunda en büyük vasıta olabileceği fikrinin oluşmasına vesile oldu.

D:Bu güne kadar fotoğrafla ilgili olarak kişisel ve kurumsal olarak yaptığınız çalışmaları anlatır mısınız?

FÖ:Arkeoloji ve Etnografya Müzesi'nde ki memuriyetimden ilçem olan Araç'a arzum üzerine tayinim çıktı. Puşkin'in bir sözü vardır. "Bir insanın en büyük faydası doğduğu topraklarıdır" der. Bu benim yaşam şiarlarımdan biridir. Araç'ta göreve başladıktan sonra kendi maddi imkanlarımın elverdiği ölçüde arkadaşların araç ve gereçlerinden de istifade ederek bir arşiv envanterine başladım. Bu sırada İlçede bulunan Sağlık Meslek Lisesi, Sağlık Meslek Lisesi Tıbbi Sekreterlik olarak formasyon değiştirdi. Okulda Bilgisayar Laboratuvarı olması lazım. Bilgisayar yok. Bunun üzerine arşiv çalışmaları sırasında unutulmaz desteklerini gördüğüm Çıraklık Eğitim Mrk. Öğretmeni Talat Aksu ile beraber "Sevdamız Araç" fotoğraf sergisini açtık ve fotoğrafların satışını yaptık. Elde edilen gelir ile Okul laboratuvarına Bilgisayar alındı fakat yeterli değildi. İlçe Kaymakamı ve Müftü'nün bilgisayarları ile okula alınan bilgisayarların yanına kendiminki ve arkadaşımınkini de katarak Bilgisayar kursu açıp gelirini yine S.M.L. Tıbbi Sekreterlik Bilgisayar Laboratuvarına bağışladık. Araç ilçesini tanıtıcı broşür tasarımını fotoğraflarımdan yapıp dağıtımını sağlandı. Uzun hikayedir Araç Şekerciler Pastacılar ve Yayla Kültürü" festivalinin organizasyonu ve gerçekleşmesini sağlandı ve bu festivallerde 2'si kişisel 3.ncüsü karma Fotoğraf sergisi düzenlenmesine katkı verdim. 2002 yılında o dönem Kastamonu Valisi Enis Yeter İçişleri Bakanı Sayın Saadettin Tantan'ın Kastamonu ziyaretleri sırasında brifing hazırlanması görevini İlçe Kaymakamı Sayın Ömer Ulu'ya verdi. Brifing hazırlıkları için sıklıkla Sayın Vali Enis Yeter ile bir araya geldik. Amiga 500'ün animasyon katkısı ile başarılı ve takdir gören bir sunum ortaya çıktı. Bu sırada oraya çıkan bilgi yanlışlarının düzeltilmesi için bir dokümantasyon merkezi kurulmasını önerdim. Bu merkez aynı zamanda İl Envanter çalışmaları yapacaktı. Bunun üzerine geçici görevle Kastamonu Valiliği emrinde çalışmaya başladım. 35-40 gün kendi vasıtam ve harcırahsız olarak ilçeden Kastamonu'ya taşınarak bu envanter çalışmasını gerçekleştirdim. Bu çalışma Tarihi Kentler Birliği'nin Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer himayesinde yapılan ilk toplantısında sunumu yapıldı. Bu sunum İllerde Kent arşivleri oluşturulmasının ana sebeplerinden biri oldu. 2002 yılında bu kez tayin ile Kent Tarihi Arşivi'nde çalışmak üzere Kastamonu Valiliği emrine tayin oldum.

D:Kastamonu'da geçmişten bu güne fotoğraf ile ilgili gelişmeleri sizden öğrenebilir miyiz?

FÖ:2002 29 Ekim'inde açılacak olan Kastamonu Kent Tarihi Arşivi'ne tayin olduğumda kuruluşun statüsü ile ilgili bir yasal düzenleme yoktu. Tamamen kendi inisiyatifimle neler olması gerektiği ile ilgili bir düzen oluşturdum. Bunun için gereken alt yapının sağlanması konusunda Vali Sayın Enis Yeter'in vizyonel bakış açısı gelişme için en büyük destek oldu.Bu yıllarda Dijital Teknoloji ülkemizde henüz tanınıyordu. Kendi arşiv çalışmalarımızda kullanılmak üzere Microsoft'un tanıtım için Türkiye'ye getirdiği 3.2 işlemci'ye sahip bilgisayar, dia aparatlı scanner, el yazmalarını taramak için Zeutchel Omnisacan tarayıcı ile birlikte Canon EOS D-60 dijital fotoğraf makinasının alınması taleplerimizin hepsi karşılandı. Fotoğraf makinası talebimizin temel gerekçesi İl ve ilçelerimizde tescilli Kültür Varlıklarının fotoğraflamasını yapmaktır. Bu amaçla başlayan çalışmalar çerçevesinde İl içinde sokak sokak gezerek fırsat buldukça ilçeleri gezerek bu çalışmalara başladık. İnternet üzerinden de fotoğraf dünyası gelişmelerini takip ediyordum. Fotoğraf paylaşım sitelerinden başkalarının çektikleri arasında Kastamonu fotoğrafları paylaşanlar da vardı. Fakat ismi ile değil rumuzlu paylaşımdı "PİKE37" paylaşımı olan kişiye mail atarak iletişim kurdum. Hazırlığını yapmakta olduğumuz "DÖRT MEVSİM KASTAMONU" kitabı için fotoğraf desteği ve tanışma arzumu ilettim. Sağ olsunlar buluştuk. Arif Terzioğlu, Suat Cumali Güngör ve Nevzat Nergis ile ilk tanışmada Kastamonu Fotoğraf Topluluğu'nun temeli atılmış oldu. Mevcut arşive ilave olarak katkıları ile "DÖRT MEVSİM KASTAMONU" kitabı yayınlandı ve büyük beğeni aldı. O kitap Kastamonu Fotoğraf Sanatı açısından bir dönüm noktasıdır. Kastamonu özelinde Kamu nezdinde fotoğraf'ın önemini ortaya koymuştur. Gerek topluluk ve gerekse Dernekleşme döneminin başlarında yapılan grup çalışmaları ile Türkiye genelini kapsayan buluşmalar Kastamonu Fotoğraf Sanatı'nın da miladı olmuştur.

Bu konuda ortaya konulan projeleri destekleyen yöneticilerimize her zaman minnettarım.

D:Güzel Fotoğraf size göre nedir, neyi anlatmalı?

FÖ:Bu konuda katıldığım bir görüşü ifade eden Edward Steichen'in sözünü aktarayım.

“Fotoğrafın tarihe vereceği en önemli hizmet olarak düşündüğüm, insan ilişkilerini kaydetme, insana insanı anlatma işlevini vurgulamak isterim...Bu fotoğrafın evrensel bir dil olduğunun, tüm insanlara seslendiğinin ve insanların böyle bir dile özlem duyduğunun kesin kanıtıdır. İnsanlar; kavrayabilecekleri, bir anlamı olan fotoğraflara özlem duymaktadırlar.”

Steichen haklı. Fotoğraf ve fotoğraf sanatı ile ilgili olamayanlarla yapılan paylaşımlarda bu tepkiyi her fotoğrafçı hissetmiştir.

D:Yeni başlayanlar için Fotoğraf çekerken nelere dikkat etmeliler.

FÖ:Fotoğrafçı hırsızdır. “an”ın ve “zaman”ın hırsız. Akıp giden zamandan aldıkları bir an bir daha hiçbir zaman ve aynı olarak yaşanmayacaktır. Bu yüzden bir nakilci an’ı geleceğe taşıyıcı olduklarını hiçbir zaman akıllarından çıkartmamaları gerekiyor. Bu yüzden bu nakil sırasında kullandıkları araç ve enstrümanları çok iyi bilmek ve tanımak zorundalar bunu hiçbir zaman unutmamaları gerekiyor. Çok, çok okumaları gerekiyor. Literatürü ve “fotoğraf okumalarını” hiçbir zaman ihmal etmemeleri gerekir.

D:Fotoğraf ile ilgili yapmak istediğiniz nedir?

FÖ:En büyük hayalim 2 proje.

“Yedi Bölge, Yedi Din” ile ülke sınırları içinde farklı yedi bölgede inanç zemini bulmuş 7 farklı dinin mabet, inanç, ritüel ve birey nezdinde hayat buluşunu fotoğraflamak.

Diğeri ise emeklilik hayalimdi.

“Kıyın, kıyın Türkiye” bu da bir arazi alıp ülkenin sadece Kıyı sınırlarının etnografya, arkeoloji ve sosyal yaşamının belgeleneceği bir çalışma projesi idi.

Ne yazık ki sağlık sebepleri nedeni ile her iki proje raf’a kaldırıldı bekliyor.

D:Fotoğraf ile ilgilenenlere söylemek istedikleriniz nedir?

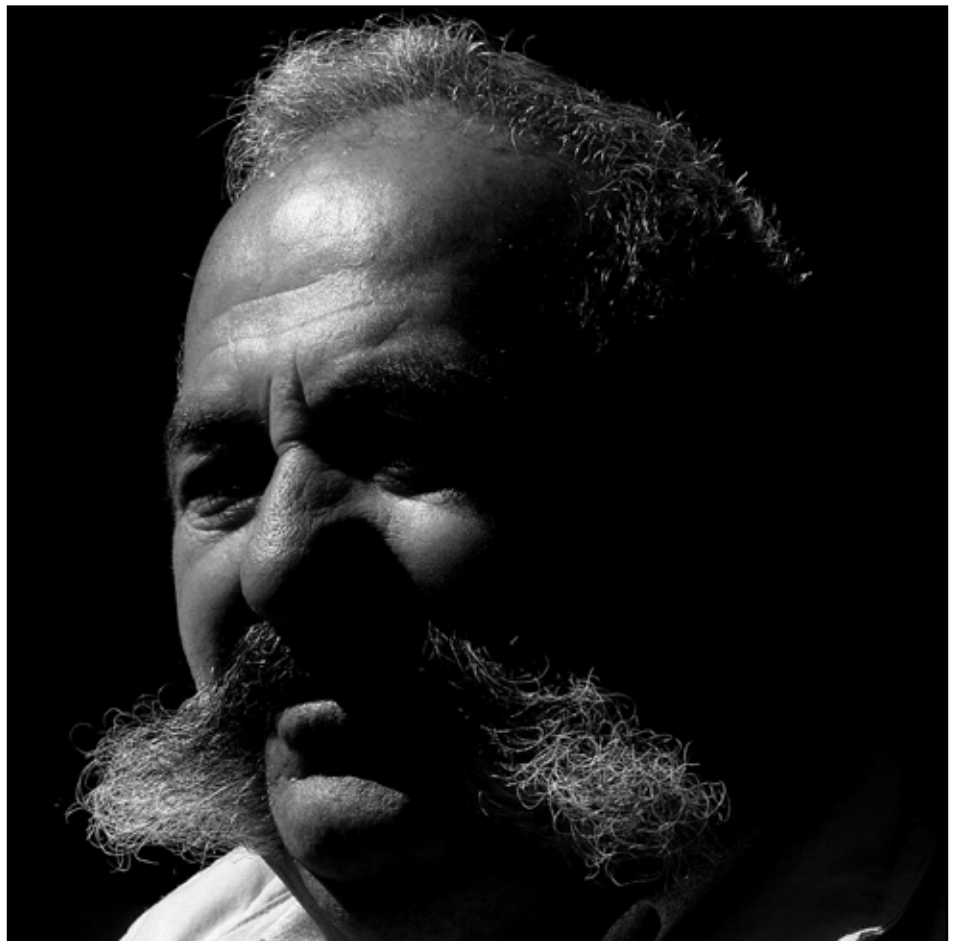
FÖ:Bu soruyu da Edward Weston’un sözü ile cevaplamış olayım.

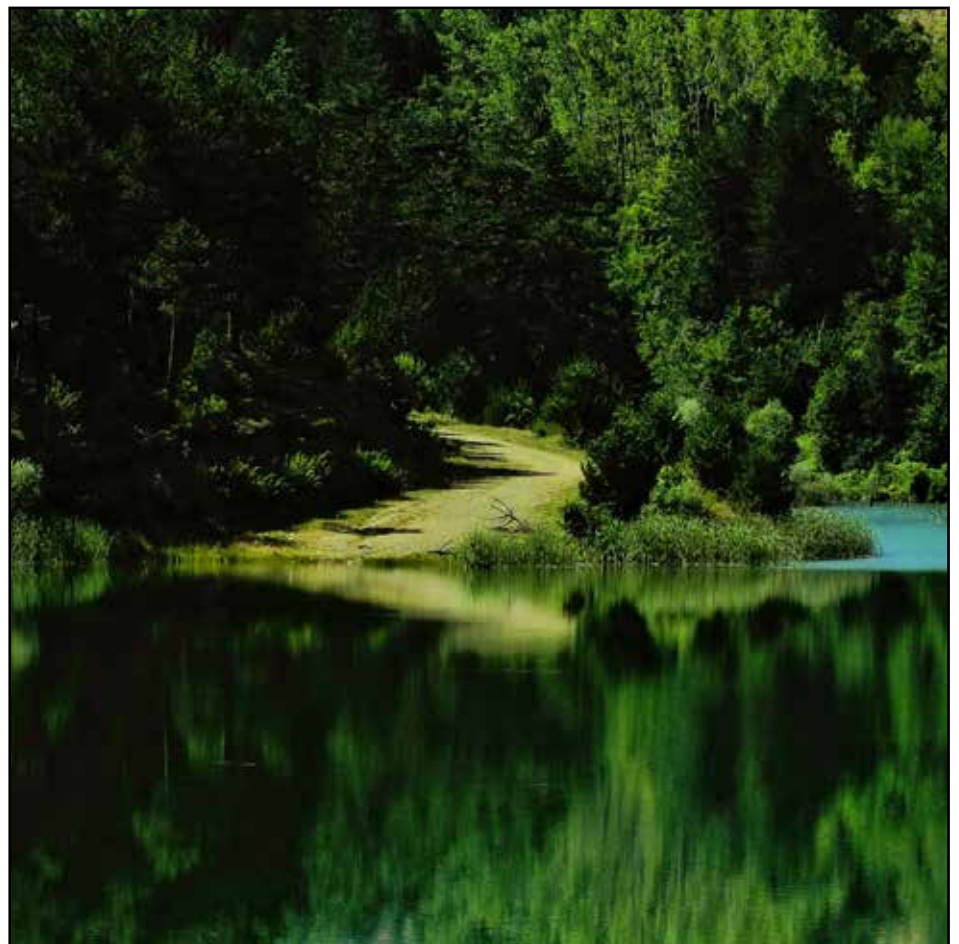
“Fotoğraf makinası ancak çaba harcanarak yalan söylemeye zorlanabilir. Aslında o dürüst bir araçtır. Bu yüzden fotoğrafçı doğaya, kendi kendini seslendiren sanatçının küstah biçimde kasılarak yürümesi biçiminde değil, araştırma ve paylaşma isteği ile yaklaşmak durumundadır.

İster ahlaki sorunlarda, ister sanatsal sorunlarda olsun çağdaş görüş ve yeni yaşam tarzı tüm sorunlara getirilebilecek dürüst bir bakışa dayanmaktadır. Binaların yanlış yapılmış cepheleri, ahlaki konularda yanlış standartlar, her türlü kaçamaklar ve maskaralıklar paramparça olacaktır ve olmalıdır da.”

Çevresel ve sosyal değişimi en iyi izleyebilenler fotoğrafçılardır.

Birkaç yıl önce gidilmiş bir göl kurumuş, Geçen yıl fotoğrafı çekilmiş bir ağaç kesilmiş, geleneksel mimaride inşa edilmiş bir ev yerini bir apartmana terk etmiş oluyor. Tüm bu değişimin tespiti ve aktarılması gerekiyor. Yukarıda da değinildiği gibi fotoğrafa “yalan” söyletmesinler yeter.

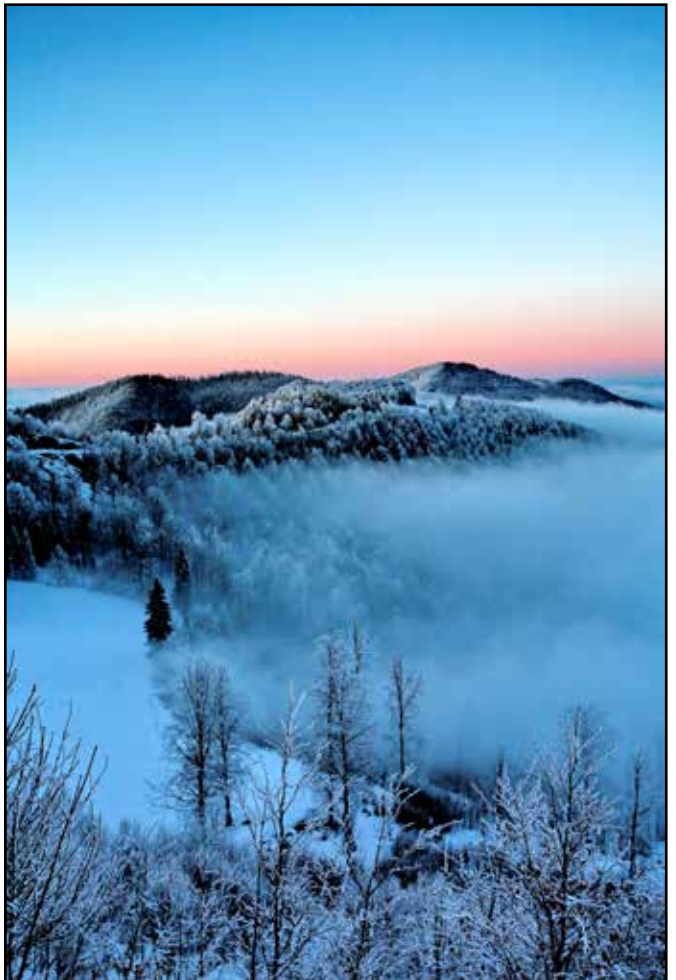

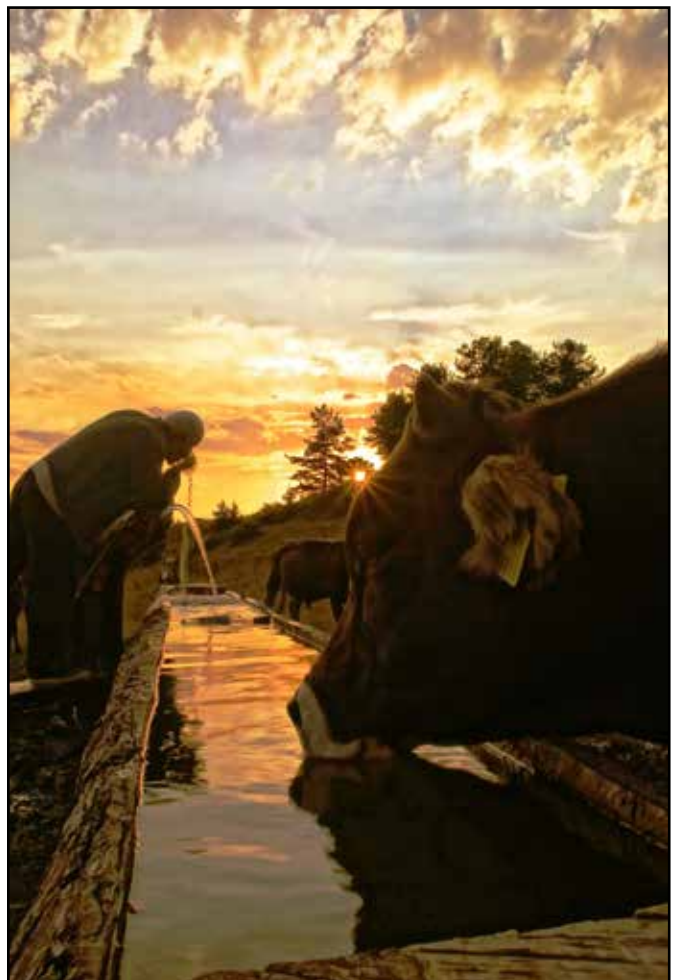
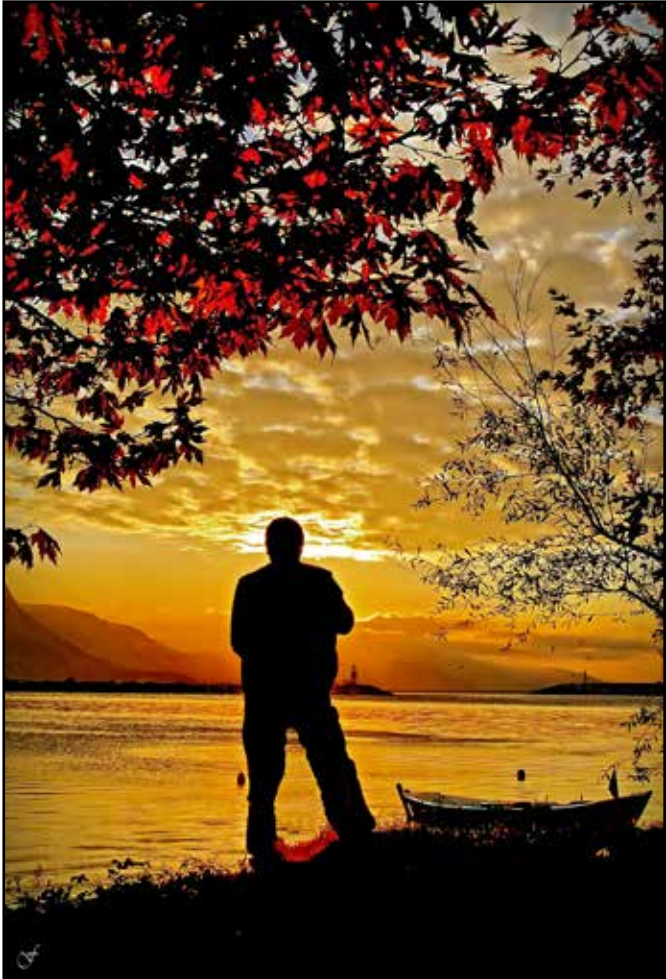

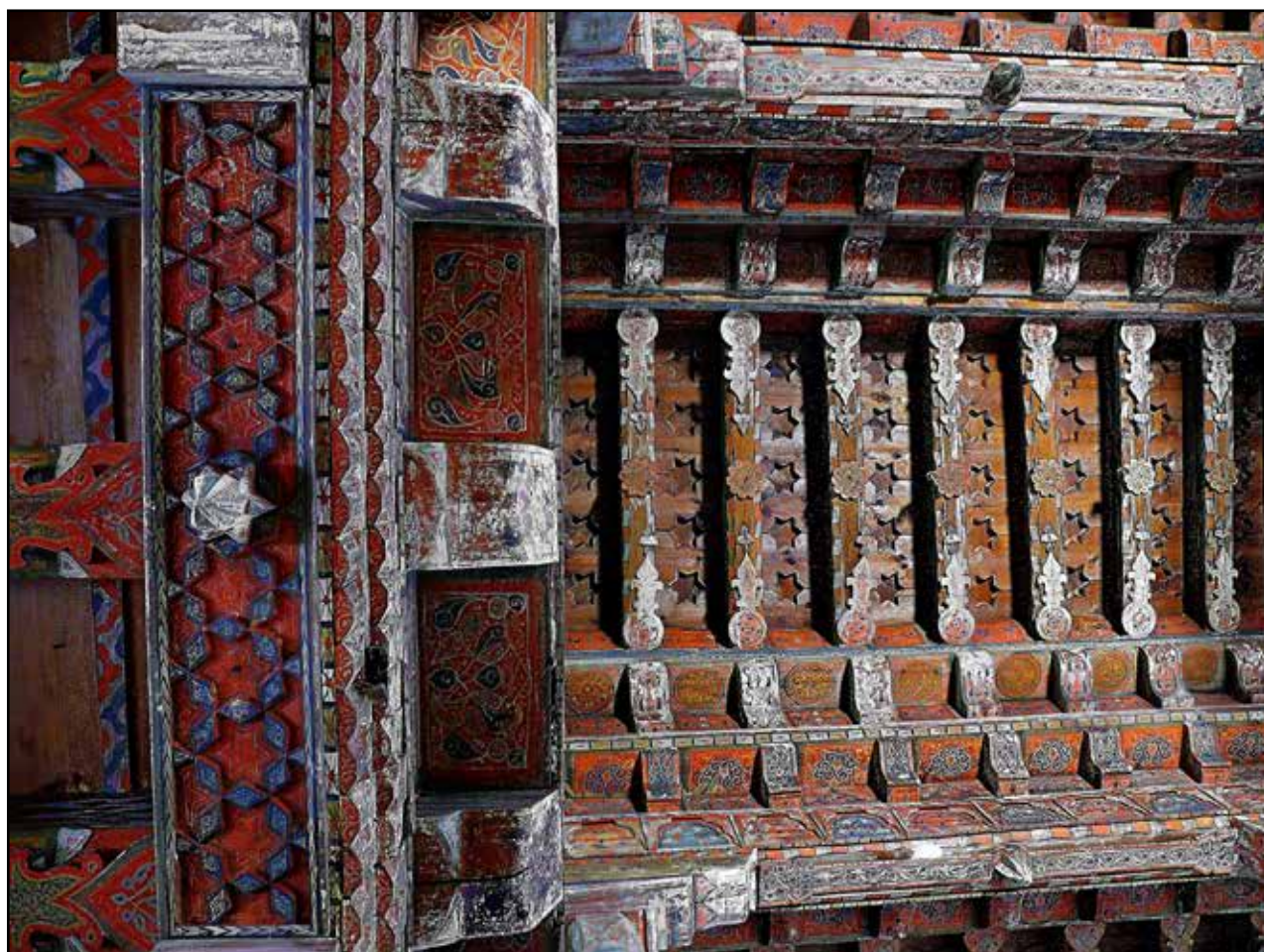

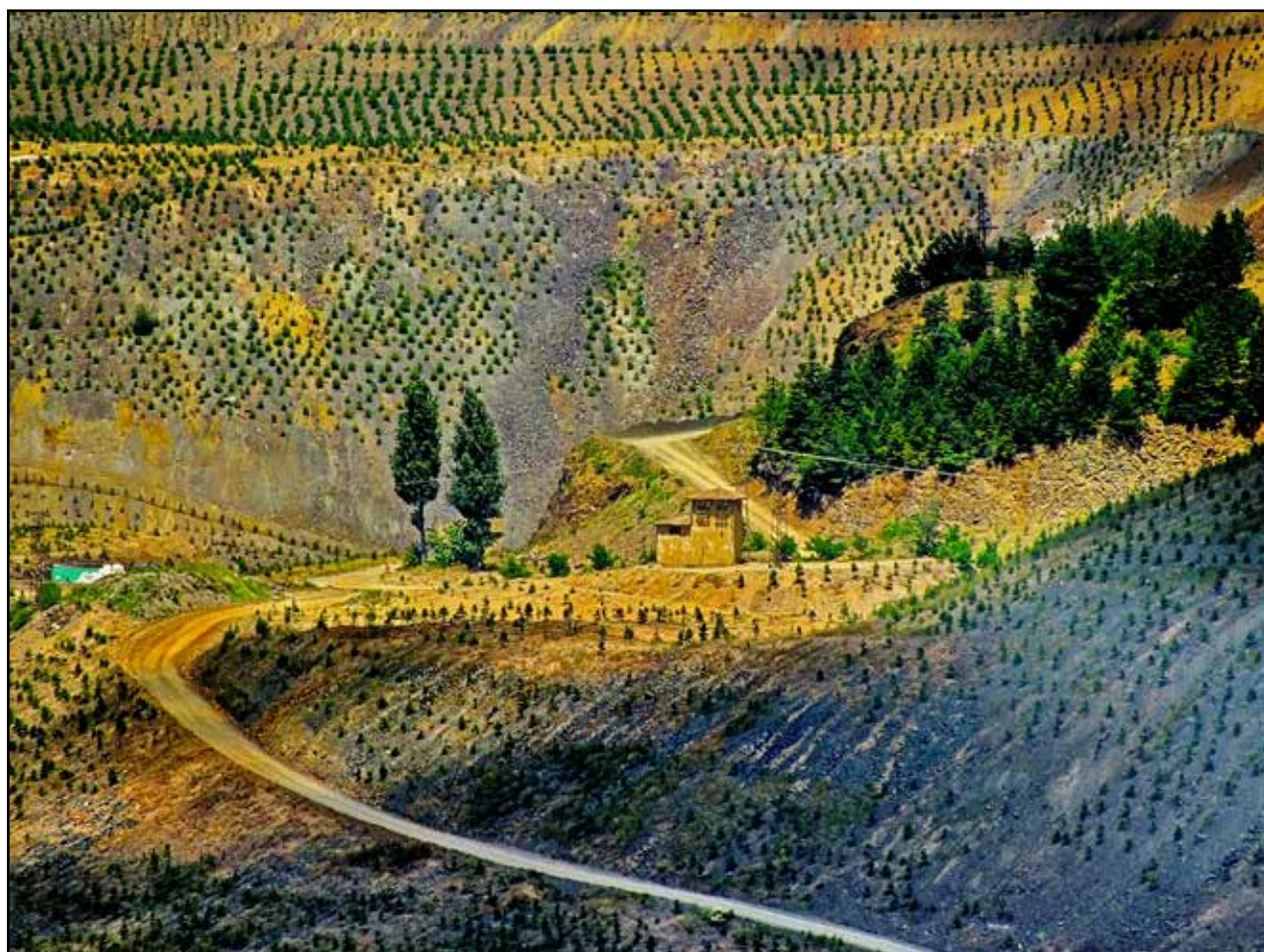

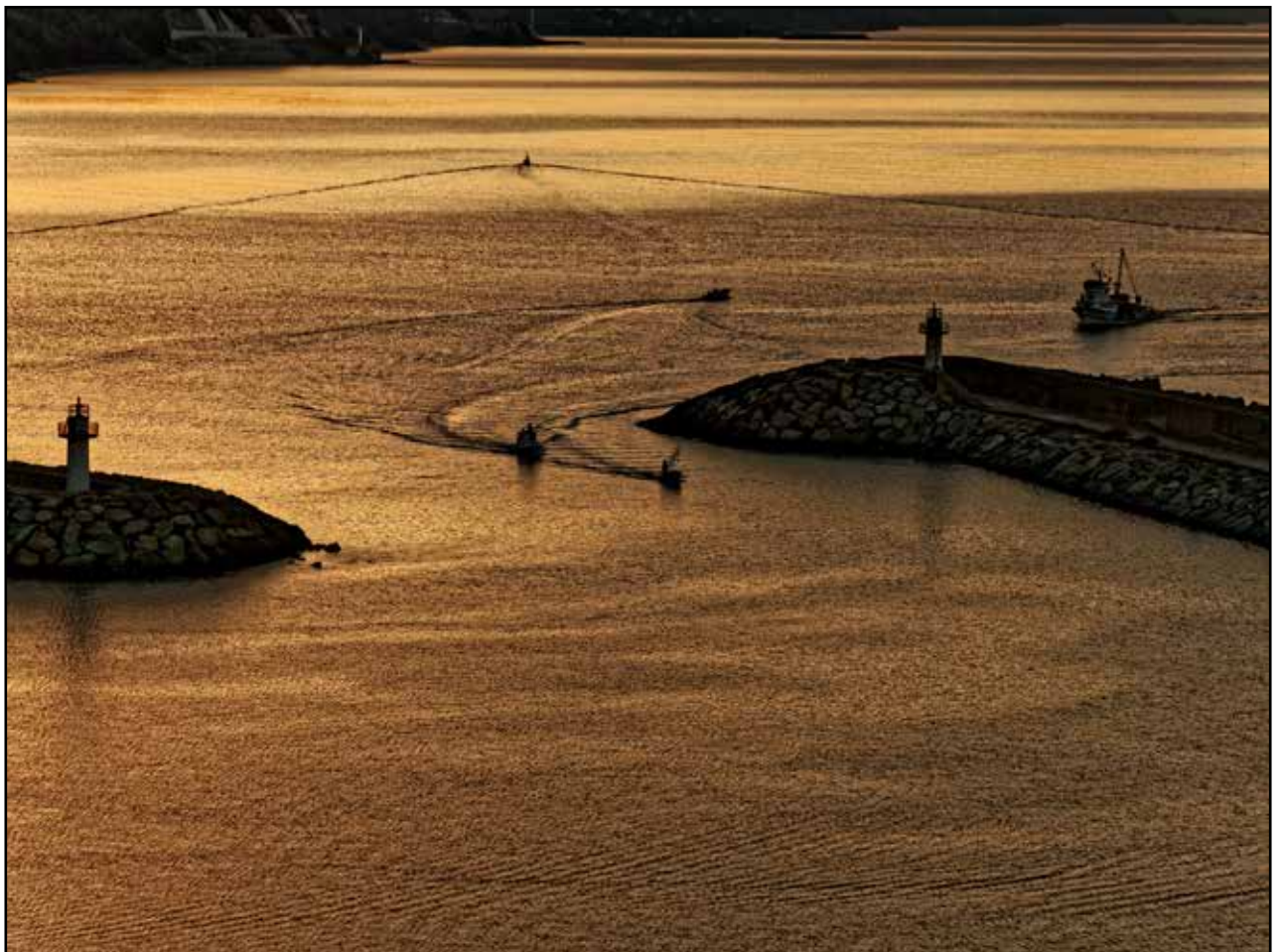

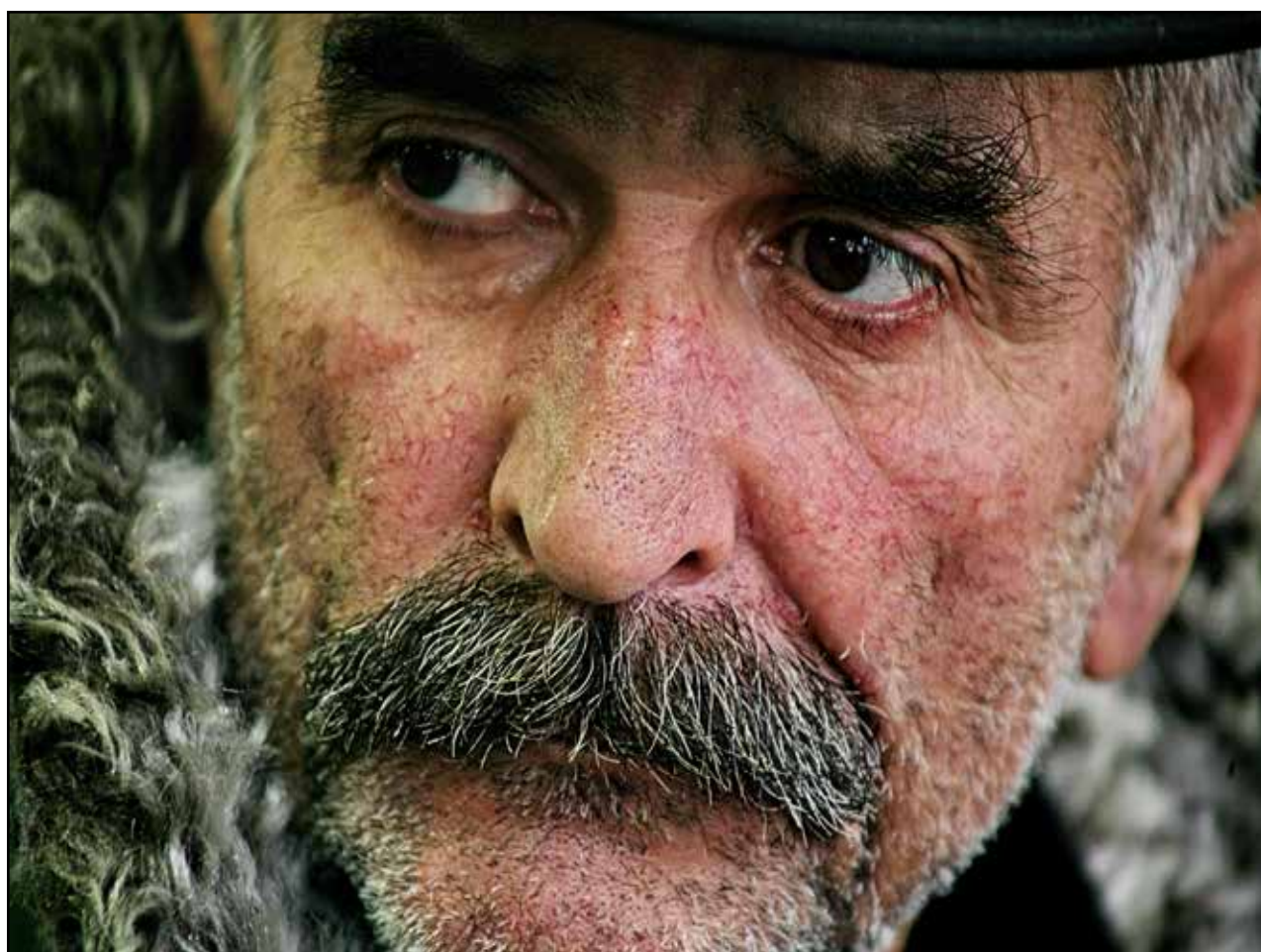

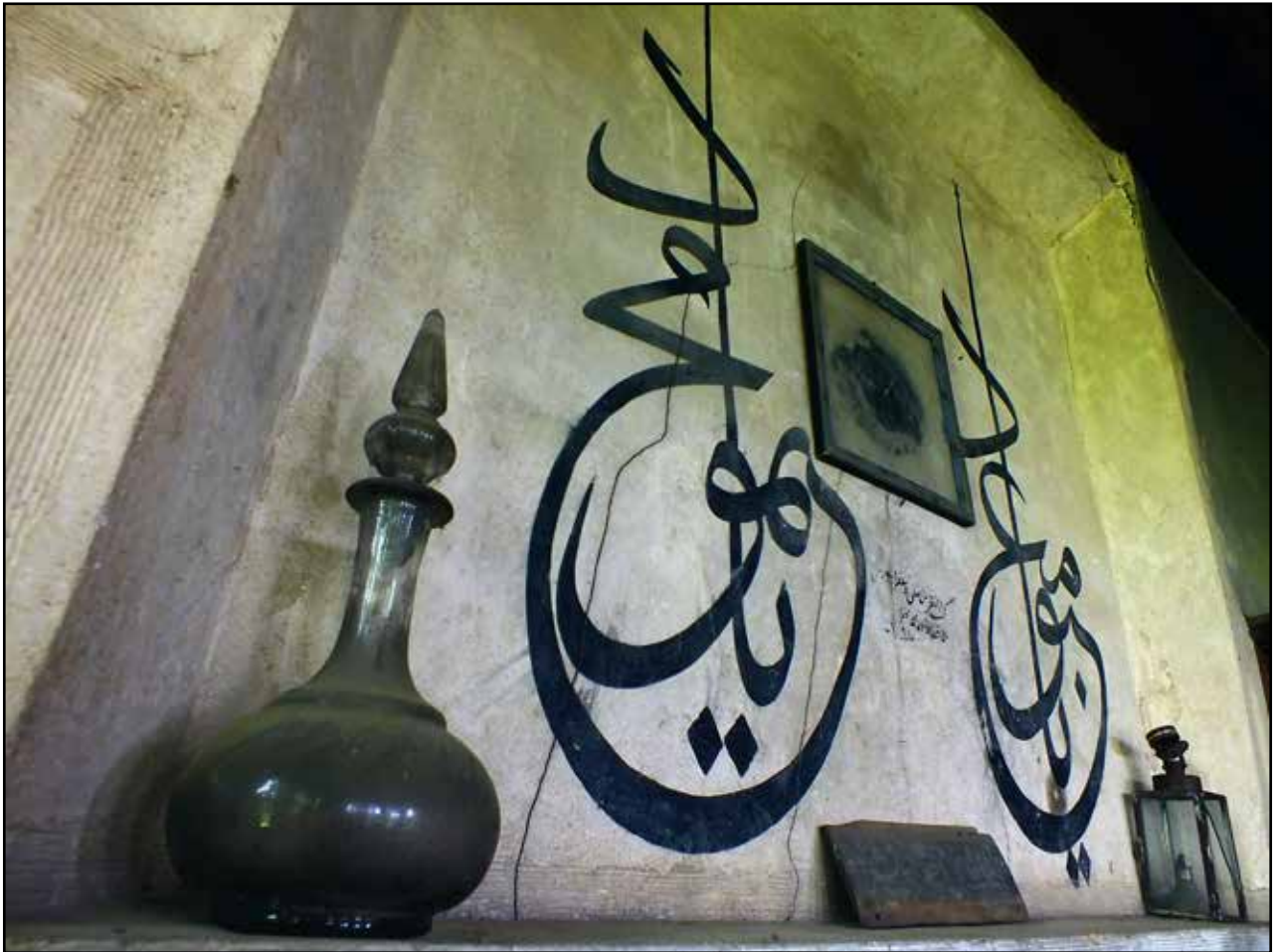

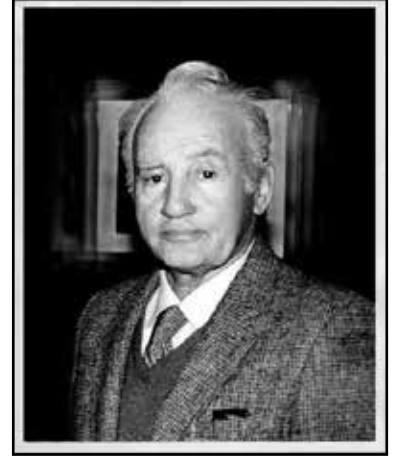

Eski Ustalar

Sami GÜNER

Hazırlayan: Deniz KORAŞLI

Sami Güner 1915'de Priştine'de doğdu. İstanbul Lisesi'nden mezun olduktan sonra okuduğu Hukuk Fakültesi'ni bırakarak 25 yıl Merkez Bankası'nda çalıştı ve 1961'de kendi isteği ile emekliye ayrıldı. Çok genç yaşlarda başladığı fotoğraf çalışmalarını tüm yaşamı boyunca sürdürdü. Fotoğrafın her dalıyla ilgilenmiş olup, aynı zamanda stüdyo ışıklandırması, film yıkama ve baskı işlerinde de ustalaşarak Türkiye'de ilk renkli fotoğraf çekimini gerçekleştirenler arasında da yer almıştır.

Romantizmini ve duygusallığını katarak güzele erişmek, esrarlı güzellikleri yakalamak için 40 yılını Anadolu topraklarında harcayan sanatçı, fotoğrafçılığın ülke düzeyinde yayılması, sevilmesi ve gelişmesine çok büyük bir katkı sağlamıştır.

Fotoğrafları ve fotoğraflarından yararlanılarak yapılan afişler yurt içi ve yurt dışında birçok kez ödül aldı. Güner, Türk turizmne katkıları nedeniyle 1981'de 100. Yıl Armağanı, 1983'te Cumhurbaşkanlığı Takdirnamesiyle ödüllendirildi.

Fotoğraflarından oluşan afişleri, yurt içinde ve uluslararası müsabakalarda altın ve gümüş ödüller kazanarak, çeşitli başarılarla da imza atmıştır.

1982'de Devlet Güzel Sanatlar Akademisi (bugünkü Mimar Sinan Üniversitesi) Fotoğraf Enstitüsü ile İstanbul Fotoğraf ve Sinema Amatörleri Derneği'nin (İFSAK) onur üyeliğine seçilen Sami Güner, aynı zamanda Japon Fotoğraf Derneği'nin de üyesidir ve Fotoğraf Sanatı Derneği'nin (FOTOGEN) ilk başkanıdır. 1986'da Uluslararası Fotoğraf Sanatı Federasyonu'nun (FIAP) ES FIAP (Üstün Katkıda Bulunmuş Sanatçı) ünvanına layık görülmüştür.

Türkiye'nin doğal güzelliklerini, sanat ve tarih zenginliklerini konu alan elli dolayında kitabın fotoğraflarını çeken Güner, yurt dışı gezilerindeki fotoğraf çalışmalarını da Türkiye'de sergilemiştir. 1987'de Türk Tanıtma Vakfı'nın (TÜTAV) Türkiye'yi Dünyaya Tanıtanlar adlı ödülüne, 1989'da da Kültür Bakanlığı Büyük Ödülü'ne layık görülmüştür. 1991'de Çin Fotoğrafçılar Birliği'nin Shanghai'da düzenlediği ve 43 ülkeden 2500 fotoğrafçının 12.500 eserle katıldığı, Milletlerarası Fotoğraf Yarışması'nda "Ağrı Dağı'nda Hayat" fotoğrafıyla birinci olmuştur.

20 Şubat 1991'de sergisinin açılışı için özel otomobiliyle Bolu'ya giderken geçirdiği trafik kazasında yaşamını yitirdi. Ünlü fotoğrafçının anısının yaşatılması, hem de ülkemizde projeye dayalı fotoğraf üretiminin teşvik edilip, fotoğraf sanatının geliştirilmesi amacıyla ve fotoğraf dünyamıza yeni bir heyecan kazandırmak için FOTOGEN tarafından 'Sami Güner Kupası Fotoğraf Gösterisi Yarışması' düzenlenmektedir.

Kızı Nazan Ulutekin ve oğlu Fuat Güner babaları Sami Güner'le olan anılarını şöyle dile getirmektedir. Nazan Ulutekin; "Her yıl otomobille Ege'ye, Akdeniz'e seyahatlere giderdik. Çocukluğumuzda, hatırlarım; giderken yollarda sürekli dururduk. Çekim gezilerine zaten babam bizi almazdı. Üç saat boyunca, yolun kenarında bir fotoğraf çekmek için beklediğimizi hatırlarım.

Arkada çalışma odası vardı babamın. Gözünde gözlük, ağzında sigarası, masasının başında, bir masa lambasının ışığı altında çalışırdı sürekli. National Geographic okurdu. Dia temizlemekten ve onları düzenle-

mekten zaman bulursa tabii... K  l uzar, ben k  ll  g   zor yeti  tirirdim ona. Eline bile almazdı sigarayı. Dudak tiryakili  iydi O'nunki...

Babam hep, "Boş bakma, baktı  nı g  r. Bakmak degil, baktı  nı görmektir önemli olan" derdi. Hep detayları görürdü. Güzel dönemde yaşadı babam; 60'lar, 70'ler her şey için güzel dönemlerdi".

Fuat Güner; "Babamlar Pri  tinel; Arnavutluk'tan... Babamın babası, eşkiya. Savaş çıkıyor, tam da otel yapacaklarken. Üç sene sınırdı bekletmi  ler onları. İzmir'e indiklerinde sadece 50 TL paraları varmış. Sanatçılar kendileriyle biraz fazla ilgili oluyorlar. Genelde kendi yapmak istediği şeyleri yapardı. Biz   ocuk filmine gitmezdik mesela. Aslında fotoğraf dünyasında da biraz yalnızdı; babamı biraz kıskanırlardı. İyi i   yapardı, iyi para kazanırdı. Matbaalar, bütün takvim dı  arını babamdan alırlardı. Merkez Bankası'nda çalışırken geziler yaparlarmış, vapurla da yurtdı  i gezilere giderlermiş. Lizbon, Marsilya, bütün Akdeniz'i dola  ırlarmı  . Hep elinde fotoğraf makinesi vardı ama, 1961'de 25 yılı bitirip emekli olana kadar da hep amat  rd  . Hemen sonrasında Taksim Meydanı'nda Kemal Baysal ile ortak yer açtı, uzun süre birlikte çalıştılar. Sonra ayrılıp kendi yazıhanesini açtı.

Kendisiyle ilgili bir sürü ilginç anım var. Örneğin bir tanesi; Alanya Kalesi'nin surlarına çıkıp, bir surun üzerinden diğerine   lg  n gibi atlamasıydı. Üstelik elinde   antalarla... Bana da atla demişti; niye atlayacağım ki. Üstelik atlarken havada, daha iyi a  ı var diyerek fotoğraf çektiğini de hatırlıyorum. Bir de babam fotoğrafı çekmeden satardı. 'Görüyor musun, bak çatlamış toprak' der, farklı a  ılardan birçok fotoğrafını   ekerdi. 'Ben bunu sattım' derdi. 'Nereye sattın?' diye sorardım: 'Eczacıbaşı'na sattım; çatlamış, kurumuş damarlar; ilaç için çok uygun bir kompozisyon' derdi. Bir çukura girer, makineyi kurar ve bana ko   kuşları kovala derdi. Çukurun içinde bir saat beklerdi. Sonunda kuş gelirdi ve babam deklanşöre basardı. Daima dia film kullanırdı. Pozometrenin gösterdiği değerin bir altını, bir de üstünü   ekerdi. İ  ini sağlama alırdı. Ben de babama yardım ederdim. Film yıkarken yanında bulunurdum. Metrelik, büyük baskılar yapardık birlikte. Çektiğim fotoğraflara hep konuşurdu. Hiç be  enmezdi. Her akşam gelir, tek tek fotoğrafların camlarını a  ar ve onları temizlerdi. Bu arada bana coğrafyayı, Osmanlı Tarihi'ni detayıyla öğreten babamdır. Bir şey sorardım, bunu bilmek için baştan ba  lamak lazım derdi. İnanılmaz geriye gider,   ecerele çıkarır ve saatlerce bana anlatırdı. Her şeyi ezbere bilirdi.

Babam, güzel yaşadı. Türkiye a  ı  ıydı. Dünyadaki en güzel   lke Türkiye derdi. Babam kimseyi kırmaz, davet edildiği her yere giderdi. İnsanlara, fotoğrafın sanat olmasının yanında, bundan para kazanılacağını da gösterdi. Yoğun i   yapmasına rağmen, laboratuvar ya da matbaa açayım gibi bir derdi olmadı. Ticari fotoğrafı çekerken, dört katını da kendine sanat fotoğrafı olarak   ekerdi.

Sami Güner, bir evladın görmek istediği bir babadır. Çünkü despot, otoriter bir baba tipi değildi. Eğitimimize çok önem verirdi. İ  ini gücünü bırakıp bizimle ilgilenen, ders çalıştıran, yurtsever, Atatürkçü, milliyetçi bir insandı. Canını verecek kadar yurdunu severdi. Azimli ve   alı  kan bir fotoğraf ustasıydı".

Eczacıbaşı'nın, Fotoğraf Sanatçıları Dizisi 4 "Sami Güner" kitabının editörü Merih Ako  ul ise Sami Güner için kitapta şunları yazmıştır:

"Sami Güner'i incelediğimizde gerçek bir Cumhuriyet insanını görürüz. Sami Güner bir   lk   olarak da ele alabileceğimiz ülkesel değerleri, her zaman milli sınırlarının içinde kalan coğrafya üzerinden büyük bir azim ve kararlılıkla savunmuştur. Ülkeyi sevmenin, ne yalnızca yaşanılan   ehir, ne gidilen yerler, ne de inanılan değerlerle ilgisi olmadı  nı, bunun bir bütün olduğunu Sami Güner'in sergi açılışlarında ya da gösterilerde yaptığı coşkulu konuşmalardan, dönemin fotoğraf izleyicileri çok iyi hatırlamaktadırlar. O'nun fotoğrafı yaklaşımı, 19. Yüzyıl Romantikleri gibi günümüzün sanat yaklaşımlarından çok farklı olarak 'güzel' kavramı üzerinden daha doğru okunabilmektedir.   ekti  i fotoğrafların birçoğunun takvimlerde yer almasından dolayı Sami Güner, bazı fotoğrafçılar tarafından bilinçli olarak takvim fotoğrafçısı olarak nitelendirilmiştir. Ama özellikle 60'lı yıllardan itibaren takvimlerin insanların ufkunu a  mada ve dünyalarını zenginleştirmede büyük katkısı olduğu görülmektedir. Üstelik birçok amatör fotoğrafçı, takvim ve kartpostallardaki fotoğraflara bakarak fotoğraf makinesi satın almak istemiş ve ellerinde makineleriyle o yörelere seyahatler yaparak, bugünkü gezi fotoğrafçılığının temellerini atmışlardır. Türkiye'nin farklı yörelerinden çekilen doğal güzellikler ve tarihi yerler, takvimlerde yer aldıkça bu bölgelere olan ilgi de artmıştır.

Sami Güner fotoğrafına günümüzden bakıldık  ında görülen naiflik, aslında O'nun fotoğraflarına bakarak büyüyen kuşağın bir nevi genetik kodunu da oluşturmuştur. Türkiye'de amatör fotoğrafçılık, doğal güzelliklerin saptandığı manzara ve tarihituristik bölgelerin ele alındığı seyahat fotoğrafçılığı ile serüvenine devam etmiştir.

Sami Güner'in amacı, ne doğrudan sanat yapmak, ne de belgesel anlamda röportaj fotoğrafının üst örneklerini vermektir. Ne Anadolu'nun destanını yazmak gibi epik işlere girişmiş, ne de üst sanat savıyla fotoğraf-

lara taşıyabileceğinden daha fazla bir yük yüklemişti. Hissiyatı neyse, fotoğrafı da o olmuştur. Sami Güner'in en büyük arzusu, var olan güzelliğin naif bir biçimde insanlarla paylaşılmasıydı. Sami Güner bir kült fotoğrafçı olarak fotoğraf tarihimizde vardır ve hep var olacaktır”.

Biz de kendisini saygıyla anıyoruz.

Kaynaklar:

1- Fotoğraf Sanatçıları Dizisi 4 “Sami Güner”, Dr.Nejat F. Eczacıbaşı Vakfı Yayınları, İstanbul, 2013

2- www.samiguner.com

3- <http://tr.wikipedia.org>

4- <http://www.fotogen.org.tr/sgk.htm>

5- <http://www.fotografokulu.org/sami-guner-kupasi.html>

